

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

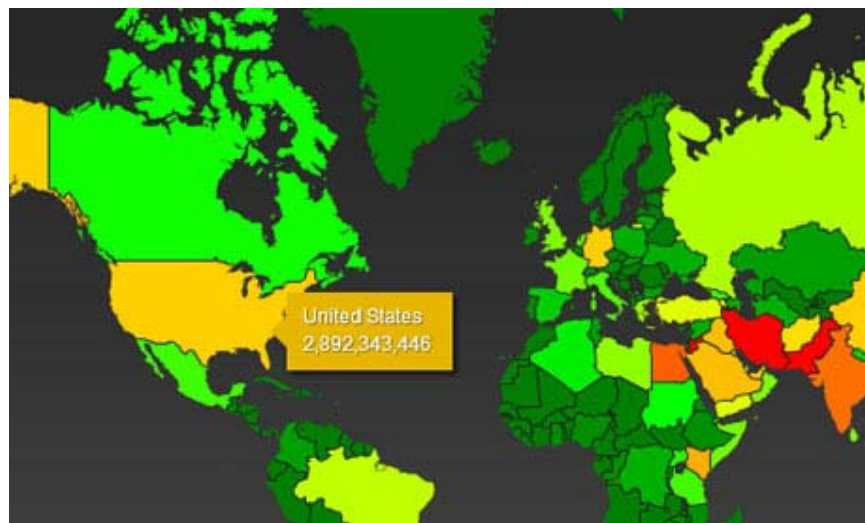
ناتالیا مدن (Nataliya Meden)

برگردان از: ا. م. شیر

۰۶ جولای ۲۰۱۳

چگونه انگلوساکسونها از المانها جاسوسی می کنند

المان در مرکز جنجال ناشی از نظارت بر فعالیت شهروندان کشورهای خارجی در اینترنت از سوی سازمانهای جاسوسی عمده آمریکا و انگلیس قرار گرفت. از اولین گزارشات روزنامه ها در رابطه با این رسوائی می شد فهمید، که از میان همه اروپائی ها، بیش از همه المانیها توجه سازمان سیا و همتای آن، مرکز ارتباطات دولت انگلیس^(۱) را به خود جلب کرده است. روزنامه گاردین لندن نقشه جالب توجهی را چاپ کرده که در آن شدت نظارت انگلوساکسونها بر المانیها بیش از هر کشور دیگر اروپا، به اضافه روسیه، را نشان می دهد (سمت راست بالای نقشه شاخص شدت نظارت با رنگ سبز تیره تا سرخ)^(۲).

در اینجا هیچ چیز حیرت انگیزی وجود ندارد. در یک دوره بیش از ۴۰ ساله پس از پایان جنگ جهانی دوم، جمهوری فدرال المان در خط مقدم جنگ سرد آمریکا علیه اتحاد شوروی و کشورهای «بلوک شرق» قرار داشت. افزون بر آن، «برادر بزرگتر» لزوماً بر خود المانیها هم نظارت می کرد. همیشه دلایلی برای این کار یافت می شد: ابتداء نازی زدائی و سپس، تردید ایدئولوژیک نسبت به توافقنامه های بازرگانی جمهوری فدرال المان با اتحاد شوروی. اعمال نظارت کار چندان دشواری نبود: تأسیسات مخفی آمریکا، که در آنها تدابیر تجسوسی علیه آن سوی «پرده آهنی» آماده و اجراء می شدند، در المان غربی مستقر بودند. سراسر خاک المان نیز تحت نظر همان تأسیسات مخفی قرار

داشت. مثلاً، در اواخر سالهای ۱۹۸۰ میلادی، سازمانهای جاسوسی امریکا جنجالی به راه انداختند که موجب تخریب کارخانه مواد کیمیائی «ایمهاوسن شیمی»^(۳) احداث شده در سال ۱۹۱۲ گردید. در آن هنگام، روزنامه نگاران المانی جرأت کردند، در مورد روشهای کسب اطلاعات محرمانه تجاری سؤالات ناراحت کننده ای را مطرح سازند، اما این پرسشها در سیل اتهامات علیه کارخانه، که برای احداث کارخانه مواد کیمیائی با لیبیا قرارداد بسته بود، غرق شدند. طی عملیات «دره الدورادو» (سرزمین زرخیز. م.) که چندی پیش خاتمه یافت، اعمال تحریمها علیه لیبیا تدارک دیده شد. «اسناد محرمانه» راجع به احداث کارخانه پیش بینی شده به منظور ساخت تسلیحات کیمیائی، اتفاقاً برای عنوان کردن اتهامات علیه معمر قذافی بسیار مؤثر واقع شدند.

البته، کشور المان یک عضو کلیدی ناتو در قاره اروپا بوده و همچنان خواهد بود، و «همبستگی با آنسوی اقیانوس اطلس» نه فقط همواره مورد تأکید ساده برلین بوده، بلکه، اصل اساسی سیاست خارجی المان فدرال را نیز تشکیل می دهد. با این حال، المان تا قبل از وحدت، به عنوان غول اقتصادی و کوتوله سیاسی در جهان مشهور بود. چنین مقدر شده بود؛ در طول چندین دهه المانیها به این واقعیت عادت کرده بودند که آنها باید در داخل به کار تولیدی مشغول شوند و در سیاست جهانی، بدون تلاش برای طرح ابتکار، در «خط آتش» حرکت نمایند. اگر ویلی برانت بدون موافقت واشنگتن حتی یک قدم برمی داشت، هرگز نمی توانست در قبال سیاست شرقی خود برنده جایزه صلح نوبل بشود. اما اکنون، پس از گذشت سالها، در المان متحد، دعوای اعمال سیاست مستقل قوت می گیرد، که البته خود این مدعا نیز، متحد و رای اقیانوسی آن را تحریک می کند. اگر امروز نظریه سیاست خارجی امریکا بر این پایه استوار است که سرنوشت نبردهای آتی بین الملی در صحنه ثناتر آسیا- اقیانوس آرام رقم خواهد خورد، چنین مستفاد نمی شود، که زمان خروج امریکانیها از اروپا فرارسیده است. اتفاقاً، به عکس، پشت جبهه ها باید قوی و قابل اعتماد باشند.

اطلاعات مربوط به برنامه های پریرم^(۴) و تمپورا^(۵) آرایش واقعی نیروهای داخل پیمان اتلانتیک شمالی را روشن کرد. رسانه های غربی سعی می کنند توجه خود را روی ترکیب کشورهای انگلیس، کاتادا، زیلاندنو و استرالیا که ایالات متحده امریکا آنها را به شبکه جهانی «پنج چشم» (Five Eyes) وصل نموده، متمرکز کنند. زیرا همه این کشورها جزو گروه کشورهای انگلوساکسون هستند. المانها از این که تحت نظارت بوده اند، به شدت تعجب کردند... چرا که متحدانشان، در اروپا بیش از هر کس دیگری آنها را به دقت کنترل می کنند! به نظر میرسد، چنین فرومایگی را از روسها و چینی های بدکردار انتظار داشتند؛ اداره فدرال حمایت از قانون اساسی سال به سال نسبت به تهدیدات ناشی از جاسوسی صنعتی به آنها هوشدار می دهد. تناوب رسوائی های جاسوسی، جامعه المان را در تنگنا قرار داده است. اما چرا امریکا، انگلیس به فعالیتهای جاسوسی از دوستان المانی خود دست زدند؟ افسوس! دوستی با المان، «دایره درونی» متحدان انگلوساکسونی، البته، ارزش دارد، ولی جاسوسی از دوست المانی بیمورد نیست.

واکنش طبیعی در مقابل این رسوائی موجی از احساسات ضد امریکائی را در المان برانگیخت. چند نقل قول از انجمن انترنتی منتقد فرانکفورتر آگماینه ذکر می کنیم: «کثافت در امریکا به قدری زیاد است که بوی تعفن آن تا اروپا می رسد. رسوائی ها، جنگهای ناعادلانه، جنایات جنگی، تکبر نسبت به شرکای تجاری- همه و همه، نشانه هائی از دیکتاتوری جهانی هستند...»^(۶) ما به گرداب شر کشانده شده ایم»^(۷). «امریکائیها کما فی السابق مانند کاوبایها رفتار می کنند». زمزمه های متوقف کردن مذاکرات مربوط به تأسیس «ناتوی اقتصادی»- منطقه آزاد تجاری بین اتحادیه اروپا و ایالات متحده امریکا که اخیراً شروع شده، به گوش می رسد.

و این که بر المانیهای نجیب، بر مردمی که صداقت خود را ثابت کرده اند، بیش از هر کس دیگری در اروپا نظارت می کنند، برای المانها به ویژه دردناک است. کارشناس مسائل سیاست داخلی حزب سوسیال- دموکرات المان، م. هارتمن، مراتب انزجار خود را با این گفته بیان می کند: «کنترل جمعی المانها را به هیچ وجه نمی توان توجیه کرد».

براستی؟ ولی از نقطه نظر هژمونی طلبی امریکا، المان چیزی برای عیبجویی کردن دارد. در جنوری سال ۲۰۰۳، هنگامی که هشت تن از سران کشورها و دولت‌ها بیانیه مشترک وفاداری به امریکا صادر کردند، المانها کجا بودند؟ «نامه هشت تنه» در حمایت از حمله امریکا به عراق را سران انگلیس، ایتالیا، پرتغال، دانمارک، لهستان، چک و مجارستان امضاء کردند. پس چه کسی جرأت کرد در ماه مارچ سال ۲۰۱۱ از رأی دادن به قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل متحد در باره اعلام منطقه پرواز ممنوع در لیبیا خودداری کند؟ از میان کشورهای غربی این فقط المان، و پس از آن، گیدو وستروله بود که مسؤول تصمیم خطرناک (به گفته وزیر امور خارجه سابق، یوشکا فیشر، «رسوایی ملی») شناخته شد و برلین نیز حتی حاضر نشد او را از مقام وزارت امور خارجی عزل نماید. البته این هم ناگفته نماند که خلاف سنت، این پست را به وزیر اقتصاد سپردند و او را از پست معاونت صدر اعظمی برکنار کردند. در هر حال، این سؤال هنوز بی جواب مانده است، که استاندارد دوگانه تا چقدر در افکار عمومی اروپائی‌ها رسوخ کرده است. یعنی، هنگامی که مثلاً، اعمال نظارت بر چین (در دانشگاه شین هوا در پکن، در دانشگاه چینی هنگ کنگ) صورت می‌گیرد، یک امر عادی، ولی در اروپا، نقض حقوق مدنی شناخته می‌شود.

در نهایت، ابعاد نظارت سازمانهای جاسوسی به مشخصات شخصی در المان همه را سردرگم ساخت. روزانه ۶۰۰ میلیون تماس تلفنی، مکاتبات الکترونیکی، محتوای صفحات شخصی در فیسبوک ضبط و به مدت ۳۰ روز نگهداری می‌شود. ادوارد سنودن در مصاحبه با روزنامه گاردین اظهار داشت: «حتی اگر شما هیچ کار بدی هم نکنید، ارتباطات شما را کنترل و ثبت می‌کنند». بیست سال پس از وحدت دو المان، هنوز هم المانها وزارت امنیت ملی جمهوری دمکراتیک المان سابق را رایج ترین نمونه دیکتاتوری می‌شمارند. به همین سبب می‌خوانیم: «سلام از اشتازی»، «بیانید مأموران سابق اشتازی را جلب کنیم»^(۸)، «امریکا سنودن را متهم می‌کند. بگذار خودش را به علت نقض آزادیهای ابتدائی در عرصه آزادیهای خصوصی و دفاع از آزادیها متهم سازد. اگر قبول کنیم که سازمان اشتازی با نقض حریم خصوصی، نامه‌های شخصی را باز می‌کرد. سازمان سیا نیز همین کار را با مشخصات شخصی و نامه‌های الکترونیک انجام می‌دهد. اگر جمهوری دمکراتیک المان دیکتاتوری بود، پس امریکا چیست؟»^(۹). در شبکه‌های اجتماعی المان سازمانهای اطلاعاتی امریکا و انگلیس را نه با اشتازی، بلکه با گشتاپو برابر می‌دانند. «اگر کارها همچنان ادامه یابد، گشتاپو در مقایسه با آنها گروه کُر پسران به نظر خواهد رسید. با این وصف، هم «المانی‌های خوب» و هم «آریائی‌ها» سالها باور داشتند که هیچ اتفاق بدی آنها را تهدید نمی‌کند. پس، امید کودکان آنها و یا آریائی‌های خوب چه شد؟»

واقعاً، خلاف گذشته، به کمک تکنولوژی معاصر می‌توان همه شهروندان، حتی انسانهای قابل اعتماد را هم زیر نظر گرفت. کانال تلویزیونی NDR المان و روزنامه زود دویچه سایتونگ به طور واضح و آشکار به مخاطبان خود توضیح دادند که: کیبلی به نام TAT_14 وجود دارد که به کمک آن سیل مبادله اطلاعات بین المان و امریکا جریان می‌یابد. کیبل از عمق اقیانوس اطلس از طریق جزایر انگلیس می‌گذرد، و برنامه تنظیمی انگلیس با عنوان تمپورا در عرض یک سال و نیم مشخصات شخصی را از این کیبل جمع می‌کرد. ایده خوبی هست. اگر طرف اخلاقی مسأله را کنار بگذاریم، فقط حل مشکل پردازش حجم عظیم اطلاعات باقی می‌ماند. زیرا، حجم آن ۱۹۲ برابر بیشتر از حجم همه اطلاعات جمع‌آوری شده در کتابخانه ملی انگلیس می‌باشد.

برنامه تمپورا در مقابل کلمات کلیدی، که کار گذراندن این همه اطلاعات از صافی به واسطه آنها انجام می‌شود، واکنش نشان می‌دهد. تجربه سازمانهای اطلاعاتی المان ثابت می‌کند، که این روش چندان کارساز نیست. در سال ۲۰۱۱ در حدود ۳ میلیون پیام کوتاه به ظن دست داشتن در تروریسم، تجارت غیرقانونی اسلحه و انسان مورد بررسی قرار گرفت، ولی فقط ۲۹۰ مورد آن توجه سازمانهای ضدجاسوسی را به خود جلب کرد.

موضع رسمی دولت المان فدرال عبارت از آن است، که مبارزه با تروریسم نمی تواند تحت نظر گرفتن همه را توجیه کند. اگر بخواهیم بر اساس نظرات اعلام شده در شبکه های اجتماعی قضاوت کنیم، افکار عمومی نیز چنین می گوید. در عین حال، انسانهایی هم هستند، که تصور می کنند، که نظارت بر عموم نسبت به آسیبهایی وارده به حق مصونیت زندگی شخصی سودمندتر است. به نظر می رسد، سازمانهای اطلاعاتی المان نیز درست این قاعده را راهنمای عمل خود برای ادامه حرکت خود قرار خواهند داد. در هر صورت، خبرهایی در این باره به رسانه ها درز کرد، که به منظور دفع خطرات تروریسم در سازمان امنیت فدرال المان شعبه جدیدی تأسیس گردیده، که به کار نظارت بر اینترنت مشغول است. طبق موازین موجود، شعبه مذکور حق دارد به منظور دفع خطر تروریسم، ۲۰ درصد اطلاعات مخابراتی را که بین کاربران المانی و گزارشگران خود در دیگر کشورهای جهان مبادله می شود، جمع آوری نماید. برخی سیاستمداران پیشنهاد می کنند که طرح قانونی تشدید کنترل بر فضای اینترنت مورد بحث و مذاکره قرار گیرد. وزیر کشور ایالت ساکسونی، ه. اشتالکنهت (حزب دمکرات مسیحی) «لایحه قانونی موازین جدید درخواست مشخصات اطلاعات راه دور» را برای بررسی به دولت محلی ارائه کرده، که بر اساس آن شرکتها موظفند اطلاعات مربوط به شماره شناسائی شخصی، آدرس و کلمه عبور کاربران اینترنتی را در اختیار پولیس و اداره دفاع از قانون اساسی قرار دهند. خواننده روزنامه محلی **میتل دوپچه سایتونگ** به شکل مختصر بیان می کند: «حالا که امریکا و انگلیس به این کار دست زده اند، لازم است ما نیز قانونی تصویب کنیم که نظارت به شکل قانونی انجام گیرد»^(۱). به «سال ۱۹۸۴» خوش آمدید! چنین است فریاد آغشته به طنز تلخ در انجمن روزنامه المان شرقی.

زیرنویسها

توجه: توضیحات ردیفهای یک، سه، چهار، پنج و شش از مترجم و بقیه از خود نویسنده است.

(1)- Government Communications Headquarters

(2)-<http://www.guardian.co.uk/world/2013/jun/08/nsa-boundless-informant-global-datamining#zoomed-picture>

(3)- Imhausen-chimie

(۴)- **پریزم (PRISM)**- برنامه دولتی امریکا، طبقه بندی شده به مثابه برنامه فوق سری، تدوین شده توسط سازمان امنیت ملی در سال ۲۰۰۷ به عنوان جایگزین برنامه زیر نظر گرفتن تروریست. جامعه در سال ۲۰۱۳، زمانی که بریده هایی از برنامه در روزنامه های «واشنگتن پست» و «گاردین» منتشر گردید، از وجود چنین برنامه ای اطلاع یافت (نقل از: ویکی پدیا).

(۵)- **تمپورا (Tempora)**- اصطلاحاً به مفهوم «زوالی الکترونیک» نصب شده در روی کیبل فیبر نوری است که بنا به نوشته گاردین، مرکز ارتباطات دولتی انگلیس به کیبلهای فیبر نوری اقیانوس اطلس وصل کرده و پس از آن، انواع ارتباطات الکترونیک شامل: تماسهای تلفنی، پستهای الکترونیک، گفت و گوها در اسکایپ و پیامهای مندرج در شبکه های اجتماعی را زیر نظر گرفت (نقل از: ویکی پدیا).

(۶)- پس از رسوائی جاسوسی امپریالیستهای امریکا و انگلیس، و همه جرایم و جنایاتی که امپریالیسم جهانی و در رأس آن امپریالیسم امریکا در گوشه- گوشه جهان در امتداد تاریخ و به طور روزمره مرتکب شده و می شوند و حقا روی فاشیستهای المان، ایتالیا، جاپان و اسپانیای قرن بیستم را سفید کرده اند، اینجانب بسیار علاقمند بدانم که بعد از همه اینها، حرف و حساب پیروان و مبلغان دمکراسی بورژوائی- امپریالیستی، به خصوص، آنهایی که تخریب عدالت اجتماعی را برآمد و عروج «دمکراسی» تعریف می کردند، چیست؟ آیا حداقل از این به بعد نیز خواهند توانست

سرشان را بالا گرفته و سینه را شان جلو بدهند و در باب لعن و نفرین عدالت اجتماعی داد سخن بدهند و یا کار، مسکن، طب و بهداشت، آموزش و تحصیل رایگان برای همه آحاد جامعه را مغایر اصول اساسی حقوق بشر بخوانند و رشد و توسعه علمی، صنعتی، تولیدی، فرهنگی و اجتماعی کشور را کاری عبث بیندارد! البته، من بسیار بعید می دانم که این جماعت شرم و حیا سرشان بشود. زیرا، اینها «بازاری» هستند و در نزد آنها هیچ چیز دیگری غیر از «سود» مقدس نیست.

(7)-<http://www.faz.net/aktuell/politik/ausland/amerika/asyl-fuer-snowden-ecuador-weist-sanktionsdrohungen-zurueck-12261255.html>

(8)-<http://www.mz-web.de/mitteldeutschland/datenschutz-mehr-rechte-fuer-den-geheimdienst-,20641266,23493340.html>

(9)-<http://www.faz.net/aktuell/politik/ausland/tempora-berlin-nimmt-bericht-ueber-abhoerprogramm-sehr-ernst-12240215.html>

(10)-<http://www.mz-web.de/mitteldeutschland/datenschutz-mehr-rechte-fuer-den-geheimdienst-,20641266,23493340.html>

منبع:

<http://www.fondsk.ru/news/2013/06/29/kak-anglosaksy-shpionjat-za-nemcami-21314.html>

۱۴ تیر - سرطان ۱۳۹۲